

21998A1203(01)

L 326/6

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

3.12.1998.

KONVENCIJA O PREKOGRANIČNIM UČINCIMA INDUSTRIJSKIH NESREĆA

Preambula

STRANKE OVE KONVENCIJE,

IMAJUĆI na umu posebnu važnost zaštite ljudskih bića i okoliša od posljedica industrijskih nesreća, u interesu sadašnjega i budućih naraštaja;

SHVAĆAJUĆI važnost i nužnost sprječavanja teških nepovoljnih posljedica industrijskih nesreća na ljude i okoliš, te provođenja svih mjera koje potiču razumnu, gospodarsku i djelotvornu primjenu mjera za sprječavanje, pripravnost i odgovaranje na iste, kako bi se omogućio okolišu prihvatljiv i održiv gospodarski razvoj;

UZIMAJUĆI U OBZIR činjenicu da se posljedice industrijskih nesreća mogu osjetiti preko granica, te da mogu zahtijevati suradnju među državama;

POTVRĐUJUĆI potrebu unapređenja djelatne međunarodne suradnje među dotičnim državama prije, u tijeku i nakon nesreće, provođenja odgovarajuće politike, te učvršćenja i koordiniranja djelatnosti na svim primjerenim razinama kako bi se unaprijedilo sprječavanje, pripravnost za i odgovaranje na prekogranične učinke industrijskih nesreća;

UVIĐAJUĆI značenja i korisnost dvostranih i mnogostranih dogovora o sprječavanju, pripravnosti za i odgovaranju na posljedice industrijskih nesreća;

SVJESNE uloge koju u tome ima Gospodarska komisija za Europu pri Ujedinjenim narodima (ECE) i pozivajući se, *inter alia*, na Kodeks ECE-a o postupanju pri slučajnom onečišćenju prekograničnih unutrašnjih kopnenih voda te na Konvenciju o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica;

POŠTUJUĆI RELEVANTNE odredbe Završnoga dokumenta Konferencije o sigurnosti i suradnji u Europi (CSCE), Zaključnoga dokumenta sastanka predstavnika država članica CSCE-a u Beču, te ishod Sastanka u Sofiji na temu zaštite okoliša u okviru CSCE-a, kao i odgovarajuće djelatnosti i mehanizme Programa Ujedinjenih naroda za okoliš (UNEP), posebice programa APELL, Međunarodne organizacije rada (ILO), osobito Kodeksa o sprječavanju velikih industrijskih nesreća i u ostalim relevantnim međunarodnim organizacijama;

UVAŽAVAJUĆI odgovarajuće odredbe Deklaracije Konferencije Ujedinjenih naroda o ljudskom okolišu, a posebice načelo 21, prema kojem države, sukladno s Poveljom Ujedinjenih naroda i načelima međunarodnog prava, imaju suvereno pravo iskorištavati vlastita bogatstva, na temelju vlastite politike zaštite okoliša i odgovorne su za osiguranje uvjeta u kojima djelatnosti u okviru njihove jurisdikcije ili nadzora ne izazivaju štete na okolišu drugih država ili područja koja leže izvan granica njihove državne jurisdikcije;

UZIMAJUĆI U OBZIR načelo „onečišćivač plaća”, kao opće načelo međunarodnog prava za okoliš;

PODUPIRUĆI načela međunarodnog prava i običaja, posebice načelo dobrosusjedskih odnosa, uzajamnosti, nediskriminacije i dobre vjere,

DOGOVORILE SU SE kako slijedi:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Konvencije,

(a) „*industrijska nesreća*” znači događaj koji je posljedica nekontroliranog razvoja događaja u tijeku neke radnje što uključuje opasne tvari:

i. u nekom postrojenju, na primjer tijekom proizvodnje, uporabe, skladištenja, rukovanja ili odlaganja;

ii. tijekom prijevoza u onoj mjeri kako je utvrđeno stavkom 2.(d) članka 2.;

(b) „*opasna djelatnost*” znači svaku djelatnost kod koje su jedna ili više opasnih tvari prisutne ili mogu biti prisutne u količini koja je na granici ili iznad granice navedene u Dodatku I. ovom tekstu, te koje mogu izazvati prekogranične učinke;

(c) „*učinci*” znače sve neposredne ili posredne, trenutne ili odgođene nepovoljne posljedice izazvane nekom industrijskom nesrećom, *inter alia*, na:

i. ljude, biljni i životinjski svijet;

ii. tlo, vodu, zrak i krajobraz;

iii. međusobno djelovanje čimbenika iz (i) i ii.;

iv. materijalna dobra i kulturnu baštinu, uključujući i povijesne spomenike;

(d) „*prekogranični učinci*” znače ozbiljne učinke u okviru jurisdikcije stranke, koji su rezultat industrijske nesreće što se desila u okviru jurisdikcije druge stranke;

(e) „*operater*” znači svaku fizičku ili pravnu osobu, uključujući tijela javne vlasti, koja je zadužena za neku djelatnost, npr. nadziranje, planiranje izvođenja i izvođenje neke djelatnosti;

(f) „*stranka*” znači, ako u tekstu nije drugačije određeno, ugovornu stranku ove Konvencije;

(g) „*stranka porijekla*” znači svaku stranku ili stranke pod čijom se jurisdikcijom industrijska nesreća dogodi ili se može dogoditi;

(h) „*pogođena stranka*” znači svaku stranku, ili stranke, koja je pogođena ili može biti pogođena prekograničnim učincima neke industrijske nesreće;

i. „*zainteresirane stranke*” znače svaku stranku porijekla i svaku pogođenu stranku;

(j) „*javnost*” znači jednu ili više fizičkih ili pravnih osoba.

Članak 2.

Polje primjene

1. Ova Konvencija će se primjenjivati na sprječavanje, pripravnost i odgovaranje na industrijske nesreće koje mogu izazvati prekogranične učinke, uključujući učinke takvih nesreća izazvanih prirodnim katastrofama, te na međunarodnu suradnju koja se odnosi na međusobnu pomoć, istraživanje i razvoj, razmjenu informacija i razmjenu tehnologija na polju sprječavanja, pripravnosti i odgovaranja na industrijske nesreće.

2. Ova Konvencija neće se primjenjivati na:

(a) nuklearne nesreće ili neželjene radiološke događaje;

(b) nesreće na vojnim postrojenjima;

(c) greške sa branama, s izuzetkom učinaka industrijskih nesreća izazvanih tim greškama;

(d) na nesreće pri kopnenom prijevozu, isključujući:

i. hitne mjere odgovaranja na takve nesreće;

ii. prijevoz na lokaciji opasne djelatnosti;

(e) slučajno ispuštanje genetski izmijenjenih organizama;

(f) nesreće izazvane djelatnostima u morskom okolišu, uključujući istraživanje ili iskorištavanje morskog dna;

(g) naftne mrlje ili druge štetne tvari u moru.

Članak 3.

Opće odredbe

1. Stranke će, uzimajući u obzir napore koji su već učinjeni na državnoj i međunarodnoj razini, poduzeti odgovarajuće mjere i surađivati u okviru ove Konvencije, kako bi ljude i okoliš zaštitile od industrijskih nesreća sprječavanjem tih nesreća u najvećoj mogućoj mjeri, smanjenjem njihove učestalosti i ozbiljnosti, te ublažavanjem njihovih posljedica. U tu svrhu primjenjivat će se mjere sprječavanja, pripravnosti i odgovaranja, uključujući i mjere obnove.

2. Razmjenom informacija, pružanjem savjeta i ostalim mjerama suradnje stranke će, bez nepotrebnoga odugovlačenja, razvijati i provoditi politiku i strategiju smanjenja rizika od

industrijskih nesreća i unapređenja mjera sprječavanja, pripravnosti i odgovaranja na iste, uključujući mjere obnove, uvažavajući napore koji su već učinjeni na državnoj i međunarodnoj razini, kako bi se izbjeglo nepotrebno podvostručavanje.

3. Stranke trebaju osigurati obvezu operatera na poduzimanje svih mjera potrebnih za sigurno obavljanje opasne djelatnosti i sprječavanje industrijskih nesreća.

4. U svrhu provođenja odredaba ove Konvencije, stranke će poduzeti odgovarajuće zakonodavne, upravne, izvršne i financijske mjere za sprječavanje, pripravnost i odgovaranje na industrijske nesreće.

5. Odredbe ove Konvencije neće unaprijed utjecati ni na kakve obveze stranaka prema međunarodnom pravu, u svezi s industrijskim nesrećama i opasnim djelatnostima.

Članak 4.

Prepoznavanje, konzultiranje i savjetovanje

1. U svrhu poduzimanja mjera sprječavanja i uspostavljanja mjera pripravnosti, stranka porijekla će poduzeti mjere, kako je to prikladno, kojima će se prepoznati opasne djelatnosti unutar njezine jurisdikcije i osigurati da pogođene stranke budu obaviještene o svakoj takvoj predloženoj ili postojećoj djelatnosti.

2. Zainteresirane stranke će, na inicijativu bilo koje od stranaka, sudjelovati u razgovorima o prepoznavanju takvih opasnih djelatnosti koje, u razumnoj mjeri, mogu izazvati prekogranične učinke. Ako se zainteresirane stranke ne slažu u tome je li neka djelatnost opasna, svaka od njih može, ako se zainteresirane stranke ne dogovore o nekom drugom načinu rješavanja toga pitanja, proslijediti problem istražnom povjerenstvu, sukladno s odredbama iz Dodatka II. ovom tekstu, zbog savjeta.

3. Stranke će, s obzirom na predložene ili postojeće opasne djelatnosti primjenjivati postupke utvrđene Dodatkom III. ovom tekstu.

4. Kad opasna djelatnost podliježe procjeni utjecaja na okoliš, sukladno s Konvencijom o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica, a rečena procjena obuhvaća prosudbu prekograničnih učinaka industrijskih nesreća uslijed neke opasne

djelatnosti koja se obavlja sukladno s uvjetima ove Konvencije, konačna odluka koja se donosi u svrhu Konvencije o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica, treba ispunjavati odgovarajuće zahtjeve ove Konvencije.

Članak 5.

Dobrovoljno proširenje

Zainteresirane stranke će, na inicijativu bilo koje od njih, pristupiti raspravi o tome treba li neku djelatnost koja nije obuhvaćena Dodatkom I., smatrati opasnom djelatnošću. Uz obostranu suglasnost one, sukladno s Dodatkom II., mogu primijeniti neki savjetodavni mehanizam po svom izboru ili istražno povjerenstvo koje će im dati savjet. Ako se zainteresirane stranke tako dogovore, ova Konvencija ili bilo koji njezin dio primjenjivat će se na dotičnu djelatnost kao da je to opasna djelatnost.

Članak 6.

Sprječavanje

1. Stranke će poduzeti odgovarajuće mjere za sprječavanje industrijskih nesreća, uključujući mjere kojima se operater potiče na smanjenje rizika od industrijskih nesreća. Te mjere mogu uključivati, one koje su navedene u Dodatku IV. ovom tekstu, ali nisu ograničene na njih.

2. S obzirom na bilo koju opasnu djelatnost stranka porijekla će zatražiti od operatera prikazivanje sigurnoga izvođenja neke opasne djelatnosti tako što će pružiti informacije kao što su osnovne pojedinosti o procesu uključujući raščlambu i ocjenu, kako je to detaljno navedeno u Dodatku V. ovom tekstu, ali ne ograničavajući se na njih.

Članak 7.

Odlučivanje o lokaciji

U okviru svoga pravnog sustava stranka porijekla će, s ciljem smanjenja rizika za stanovništvo i okoliš svih pogođenih stranaka, težiti utvrđivanju politike o smještaju novih opasnih djelatnosti i o značajnim izmjenama na postojećim opasnim djelatnostima. U okviru svojih pravnih sustava pogođene će stranke, s ciljem najvećeg mogućeg smanjenja rizika, težiti utvrđivanju politike glede razvoja događaja od značenja za područja koja mogu biti pogođena prekograničnim učincima industrijske nesreće koja je posljedica neke opasne djelatnosti. U izradi i utvrđivanju tih politika stranke će uzeti u obzir točke navedene u Dodatku V., stavku 2., podstavak (1) do (8) i Dodatku VI. ovom tekstu.

Članak 8.

Pripravnost na neželjene događaje

1. Stranke će poduzeti prikladne mjere za organiziranje i održavanje odgovarajuće razine pripravnosti na neželjene događaje, kako bi odgovorile na industrijske nesreće. Stranke trebaju osigurati poduzimanje mjera pripravnosti radi ublažavanja prekograničnih učinaka takvih nesreća, pri čemu operateri obavljaju svoje dužnosti na licu mjesta. Ove mjere mogu uključivati i one koje su navedene u Dodatku VII. ovom tekstu, ali nisu ograničene na njih. Zainteresirane stranke će posebno informirati jedna drugu o planovima intervencija.

2. Stranka porijekla treba za opasne djelatnosti osigurati pripremu i provedbu planova intervencija na licu mjesta, uključujući prikladne mjere odgovora na njih i ostale mjere sprječavanja i smanjivanja prekograničnih učinaka. Stranka porijekla će drugim zainteresiranim strankama dostaviti sastavnice koje su joj na raspolaganju za izradu planova intervencija.

3. Svaka stranka treba za opasne djelatnosti osigurati pripremu i provedbu planova intervencija na širem području, koji će obuhvatiti mjere koje treba poduzeti na njezinom teritoriju radi sprječavanja i smanjivanja prekograničnih učinaka. Kod pripreme tih planova treba voditi računa o zaključcima raščlambi i ocjeni, a posebno točkama sadržanima u Dodatku V., stavku 2., podstavcima (1) do (5). Zainteresirane stranke nastojat će uskladiti te planove. Gdje je to prikladno, treba izraditi zajedničke planove intervencija na širem području, kako bi se omogućilo usvajanje odgovarajućih mjera odgovaranja.

4. Planove intervencija treba redovno prilagođavati ili, kada to okolnosti zahtijevaju, uzimati u obzir iskustva stečena u zbrinjavanju odgovarajućih neželjenih događaja.

Članak 9.

Informiranje i sudjelovanje javnosti

1. Stranke će osigurati odgovarajuću razinu informiranosti javnosti na područjima koja mogu biti pogođena industrijskom nesrećom što proizlazi iz neke opasne djelatnosti. Takva informacija će biti prenesena sredstvima priopćivanja koje stranka smatra prikladnima, uključivat će sastavnice koje sadrži Dodatak VIII. ovom tekstu i treba uzeti u obzir točke navedene u Dodatku V., stavku 2., podstavcima (1) do (4) i (9).

2. Stranka porijekla će, sukladno s odredbama ove Konvencije, te kada god je to moguće i prikladno, pružiti mogućnost javnosti na području koje može biti pogođeno, da sudjeluje u odgovarajućim postupcima, s ciljem upoznavanja iste s njenim gledištima i skrbi za mjere sprječavanja i pripravnosti; isto tako treba osigurati da mogućnost pružena javnosti pogođene stranke bude jednaka onoj koja je pružena javnosti stranke porijekla.

3. Stranke će, sukladno sa svojim pravnim sustavima i, ako se traži, na uzajamnoj osnovi, fizičkim ili pravnim osobama, koje jesu ili mogu biti pogođene prekograničnim učincima industrijske nesreće na teritoriju stranke, omogućiti pristup i djelovanje u odgovarajućim upravnim i sudskim postupcima, uključujući mogućnosti pokretanja pravnog postupka i ulaganja žalbe na odluku koja pogađa njihova prava, a koja su jednaka onima koja su dostupna osobama unutar njihove vlastite ovlasti.

Članak 10.

Sustavi obavješćivanja o industrijskoj nesreći

1. Stranke će se, u svrhu dobivanja i prijenosa obavijesti o industrijskoj nesreći koje sadrže informacije potrebne za suzbijanje prekograničnih učinaka, pobrinuti za organiziranje i rad primjerenog i djelotvornog sustava obavješćivanja o industrijskim nesrećama na odgovarajućim razinama.

2. U slučaju industrijske nesreće ili neposredne opasnosti od iste, a koja izaziva ili može izazvati prekogranične učinke, stranka porijekla osigurat će da pogođene stranke budu, bez odlaganja, obaviještene na odgovarajućoj razini putem sustava obavješćivanja za industrijske nesreće. Takva obavijest obuhvatit će sastavnice navedene u Dodatku IX. ovom tekstu.

3. Zainteresirane stranke osigurat će, u slučaju industrijske nesreće ili neposredne opasnosti od iste, da se planovi intervencija, izrađeni sukladno s člankom 8., aktiviraju što je moguće ranije i u opsegu koji odgovara okolnostima.

Članak 11.

Odgovor

1. Stranke će osigurati da se u slučaju industrijske nesreće ili neposredne opasnosti od nje, poduzmu prikladne mjere

odgovaranja što prije i što djelotvornije, kako bi se posljedice zaustavile i svele na najmanju mjeru.

2. U slučaju industrijske nesreće ili neposredne opasnosti od nje, koja izaziva ili može izazvati prekogranične učinke, zainteresirane stranke će osigurati procjenu učinaka - zajednički kada je to potrebno, u svrhu poduzimanja prikladnih mjera odgovaranja. Zainteresirane stranke će nastojati koordinirati mjere odgovaranja.

Članak 12.

Međusobna pomoć

1. Ako stranka zatreba pomoć u slučaju industrijske nesreće, ona može tu pomoć zatražiti od druge stranke, navodeći opseg i vrstu tražene pomoći. Stranka kojoj je zahtjev za pomoć upućen, treba odmah odlučiti i informirati stranku podnositelja zahtjeva je li u stanju pružiti traženu pomoć, te navesti opseg i uvjete pomoći koju može pružiti.

2. Zainteresirane stranke će surađivati kako bi omogućile neposredno pružanje pomoći koja je dogovorena prema stavku 1. ovoga članka, uključujući, gdje je to prikladno, djelatnosti kojima se posljedice i utjecaji industrijske nesreće mogu svesti na najmanju mjeru, te kako bi pružile općenitu pomoć. Tamo gdje stranke nemaju dvostrane ili mnogostrane sporazume koji se odnose na dogovor o pružanju međusobne pomoći, pomoć će biti pružena u skladu s Dodatkom X. ovom tekstu, ako se stranke ne dogovore drugačije.

Članak 13.

Odgovornost

Stranke će podupirati odgovarajuće međunarodne napore na izradi pravila, kriterija i postupaka na području odgovornosti.

Članak 14.

Istraživanje i razvoj

Stranke će, kad je to prikladno, poticati suradnju, a i surađivati u istraživanjima, te u razvijanju metoda i tehnologija za sprječavanje, pripravnost i odgovaranje na industrijske nesreće. U tu svrhu stranke će poticati i djelatno promicati znanstvenu i tehnološku suradnju, uključujući istraživanja manje opasnih postupaka, kojima je cilj ograničiti opasnost od nesreća te spriječiti i ograničiti posljedice industrijskih nesreća.

Članak 15.

Razmjena informacija

Stranke će na mnogostranoj ili dvostranoj razini razmjenjivati informacije koje realno mogu dobiti, uključujući sastavnice sadržane u Dodatku XI. ovom tekstu.

Članak 16.

Razmjena tehnologija

1. Stranke će, sukladno sa svojim zakonodavstvom i praksom, omogućiti razmjenu tehnologija za sprječavanje, pripravnost i odgovaranje na učinke industrijskih nesreća, posebice putem promicanja:

- (a) razmjene dostupnih tehnologija na raznim financijskim temeljima;
- (b) izravnih doticaja i suradnje na razini industrije;
- (c) razmjene informacija i iskustava;
- (d) pružanje tehničke pomoći.

2. U promicanju djelatnosti navedenih u podstavcima (a) do (d) stavka 1. ovoga članka, stranke će ostvariti povoljne uvjete tako što će omogućiti doticaje i suradnju među odgovarajućim organizacijama i pojedincima, kako iz privatnoga tako i iz javnog sektora, koji su sposobni osigurati tehnologiju, usluge planiranja i provedbe, opremu, odnosno novčana sredstva.

Članak 17.

Ovlaštena tijela i središta za vezu

1. Svaka stranka će odrediti ili uspostaviti jedno ili više tijela ovlaštenih za ciljeve ove Konvencije.
2. Bez prejudiciranja drugih dogovora na dvostranoj ili mnogostranoj razini, svaka stranka će odrediti ili uspostaviti jedno središte za vezu, u svrhu dostave obavijesti o industrijskoj nesreći, sukladno sa člankom 10., te jedno središte za vezu za potrebe međusobne pomoći, sukladno s člankom 12. To bi, po mogućnosti, trebalo biti isto središte.
3. Svaka će stranka, u roku tri mjeseca od dana kada za tu stranku ova Konvencija stupi na snagu, informirati druge

stranke putem tajništva navedenoga u članku 20., o tome koje tijelo ili tijela je odredila kao svoje središte (-a) za vezu i kao svoje ovlašteno tijelo ili tijela.

4. Svaka će stranka, u roku mjesec dana od dana odluke, informirati druge stranke preko tajništva o svim promjenama koje se odnose na određivanje (-a) obavljeno prema stavku 3. ovoga članka.

5. Svaka će stranka svoje središte za vezu i sustave obavješćivanja o industrijskoj nesreći, sukladno s člankom 10., neprekidno držati u funkciji.

6. Svaka će stranka neprekidno držati u funkciji svoje središte za vezu te tijela odgovorna za izradu i primanje zahtjeva i prihvaćanje ponuda za pomoć, sukladno s člankom 12.

Članak 18.

Konferencija stranaka

1. Predstavnici stranaka će sačinjavati Konferenciju stranaka ove Konvencije i redovito održavati sastanke. Prvi sastanak Konferencije stranaka bit će zakazan najkasnije godinu dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu. Nakon toga će se sastanci Konferencije stranaka održavati najmanje jednom godišnje ili na pisani zahtjev neke stranke, pod uvjetom da, u roku od šest mjeseci nakon što tajništvo prosljedi zahtjev, isti podrži najmanje jedna trećina stranaka.

2. Konferencija stranaka će:

- (a) pratiti provođenje ove Konvencije;
- (b) obavljati savjetodavnu funkciju s ciljem jačanja sposobnosti stranaka za sprječavanje, pripravnost i odgovaranje na prekogranične učinke industrijskih nesreća, te ostvarivanja mogućnosti za pružanje tehničke pomoći i savjeta strankama suočenim s industrijskim nesrećama;
- (c) uspostavljati, prema potrebi, radne skupine i ostale prikladne mehanizme za razmatranje problema vezanih uz provođenje i razvijanje ove Konvencije, te će u tu svrhu izraditi odgovarajuće studije i druge dokumente i dostaviti Konferenciji stranaka prijedloge na razmatranje;
- (d) obavljati ostale funkcije u skladu s odredbama ove Konvencije;
- (e) na prvom sastanku razmotriti i dogovorno usvojiti pravilnik za sastanke;

3. U obavljanju svojih funkcija Konferencija će, kada bude smatrala potrebnim, također surađivati s ostalim odgovarajućim međunarodnim organizacijama.

4. Konferencija stranaka će na svom prvom sastanku utvrditi program rada, posebice u svezi s točkama koje su sadržane u Dodatku XII. ovom tekstu. Konferencija stranaka će također odlučiti o metodi rada, uključujući korištenje državnih središta i suradnju s odgovarajućim međunarodnim organizacijama, te uspostavu sustava s ciljem olakšanja provedbe ove Konvencije, posebice glede međusobnoga pružanja pomoći u slučaju industrijske nesreće, oslanjajući se na pripadajuće postojeće djelatnosti u okviru odgovarajućih međunarodnih organizacija. Kao dio svog programa rada, Konferencija stranaka će razmatrati postojeća državna, regionalna i međunarodna središta te ostala tijela i programe namijenjene usuglašavanju informacija i napora u sprječavanju, pripravnosti i odgovaranju na industrijske nesreće, s ciljem da se utvrdi koje su dodatne međunarodne ustanove ili središta potrebna za provođenje zadataka navedenih u Dodatku XII.

5. Konferencija stranaka će na svom prvom sastanku početi s razmatranjem postupaka za osiguranje povoljnijih uvjeta za razmjenu tehnologija namijenjenih sprječavanju, pripremanju i odgovaranju na učinke industrijskih nesreća.

6. Konferencija stranaka će prihvatiti smjernice i mjerila kojima se olakšava prepoznavanje opasnih djelatnosti za potrebe ove Konvencije.

Članak 19.

Pravo glasa

1. Izuzetno od odredbe stavka 2. ovoga članka, svaka stranka ove Konvencije imat će jedan glas.

2. Organizacije regionalne gospodarske integracije određene člankom 27. će, u pitanjima iz svoje ovlasti, koristiti svoje pravo glasa s onim brojem glasova koji odgovara broju njihovih država članica koje su stranke ove Konvencije. Takve organizacije neće koristiti svoje pravo glasa ako su njihove države članice svoje pravo iskoristile, i obrnuto.

Članak 20.

Tajništvo

Izvršni tajnik Gospodarske komisije za Europu obavljat će sljedeće dužnosti tajništva:

- (a) sazivati i pripremati sastanke stranaka;
- (b) dostavljati strankama izvješća i ostale i informacije dobivene sukladno s odredbama ove Konvencije;
- (c) sve ostale dužnosti koje mu mogu odrediti stranke.

Članak 21.

Rješavanje sporova

1. Ako između dviju ili više stranaka dođe do spora o tumačenju ili primjeni ove Konvencije, one će potražiti rješenje u pregovorima ili bilo kojem drugom načinu rješavanja spora, prihvatljivom strankama u sporu.
2. Pri potpisivanju, ratifikaciji, prihvaćanju, odobravanju ili pristupanju ovoj Konvenciji, odnosno u bilo koje vrijeme nakon toga, stranka može pisano priopćiti depozitaru da za sporove, koji se ne riješe sukladno sa stavkom 1. ovoga članka, prihvaća jedan ili oba niže navedena načina rješavanja sporova, kao obvezujući za svaku stranku koja prihvaća istu obvezu:
 - (a) podnošenje spora pred Međunarodni sud;
 - (b) arbitraža sukladno s postupkom navedenim u Dodatku XIII. ovom tekstu.
3. Ako su stranke u sporu prihvatile oba načina rješavanja spora, navedena u stavku 2. ovoga članka, spor može biti podnjet samo Međunarodnom sudu, ako se stranke u sporu ne dogovore drugačije.

Članak 22.

Ograničenja u davanju informacija

1. Odredbe ove Konvencije neće utjecati na prava ili obveze stranaka prema njihovom nacionalnom zakonodavstvu ili prihvaćenoj pravnoj praksi, te primjenjivim međunarodnim propisima za zaštitu informacija koje se odnose na osobne podatke, industrijske i trgovačke tajne, uključujući intelektualno vlasništvo ili državnu sigurnost.
2. Ako neka stranka ipak odluči dati takvu zaštićenu informaciju drugoj stranci, stranka koja prima takvu zaštićenu

informaciju poštovat će povjerljivost primljene informacije i uvjete pod kojima je pružena, te će tu informaciju iskoristiti samo za onu svrhu za koju je dana.

Članak 23.

Provedba

Stranke će povremeno izvješćivati o provedbi ove Konvencije.

Članak 24.

Dvostrani i mnogostrani sporazumi

1. Stranke mogu, kako bi ispunile svoje obveze prema ovoj Konvenciji, održavati postojeće, odnosno sklapati nove dvostrane ili mnogostrane sporazume, te druge dogovore.
2. Odredbe ove Konvencije neće onemogućiti stranke u njihovu pravu da, gdje je to potrebno putem dvostranoga ili mnogostranog sporazuma poduzmu strože mjere nego što se to traži ovom Konvencijom.

Članak 25.

Status podataka

Dodaci ovoj Konvenciji čine sastavni dio Konvencije.

Članak 26.

Dopune konvencije

1. Svaka stranka može predložiti dopune ove Konvencije.
2. Tekst svake predložene dopune ove Konvencije treba u pisanom obliku dostaviti izvršnom tajniku Gospodarske komisije za Europu, koji će ga razaslati svim strankama. Konferencija stranaka će razmotriti predložene dopune na svojem sljedećem godišnjem sastanku, pod uvjetom da je izvršni tajnik Gospodarske komisije za Europu razaslao strankama predmetne prijedloge najmanje devedeset dana unaprijed.
3. Za dopune ove Konvencije - s izuzetkom onih na Dodatak I., za koje je u stavku 4. ovoga članka propisan posebni postupak:
 - (a) dopune se prihvaćaju konsenzusom stranaka nazočnih na sastanku, a depozitar će ih dostaviti svim strankama na potvrđivanje, prihvaćanje ili odobrenje;
 - (b) isprave ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja bit će pohranjene kod depozitara. Dopune prihvaćene sukladno s ovim

člankom stupaju na snagu za stranke koje su ih prihvatile devedesetoga dana od dana kada depozitar primi šesnaestu ispravu ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja;

(c) nakon toga, dopune za svaku drugu stranku stupaju na snagu devedesetoga dana pošto ta stranka pohrani svoje isprave potvrđivanja, prihvaćanja ili odobrenja dopuna.

4. U pogledu dopuna Dodatku I.:

(a) stranke će nastojati postići sporazum konsenzusom. Ako se iscrpe svi naponi za postizanje dogovora, a da se nikakav sporazum ne postigne, dopune će, kao posljednjim sredstvom, biti prihvaćene većinom od devet desetina glasova stranaka koje su nazočne na sastanku i koje glasuju. Ako ih prihvati Konferencija stranaka, dopune će se dostaviti strankama i preporučiti za odobrenje;

(b) po isteku dvanaest mjeseci od dana kada ih dostavi izvršni tajnik Gospodarske komisije za Europu, dopune Dodatku I. postaju punovažne za one stranke ove Konvencije koje nisu poslale obavijest sukladno s odredbama stavka 4. (c) ovoga članka, pod uvjetom da najmanje šesnaest stranaka nije poslalo takvu obavijest;

(c) svaka stranka koja nije u mogućnosti odobriti dopunu Dodatku I. ovoj Konvenciji, treba o tome pisano obavijestiti izvršnoga tajnika Gospodarske komisije za Europu, u roku dvanaest mjeseci od dana objave njezinoga prihvaćanja. Izvršni tajnik će bez odlaganja obavijestiti sve stranke o primitku takve obavijesti. Stranka može u svako doba zamijeniti prethodnu obavijest svojim prihvaćanjem, pa će nakon toga za tu stranku dopuna Dodatku I. stupiti na snagu;

(d) za potrebe ovoga stavka, „stranke koje su nazočne i koje glasuju” znači stranke koje su nazočne i koje daju pozitivan ili negativan glas.

Članak 27.

Potpisivanje

Ova Konvencija bit će otvorena za potpisivanje od 17. do zaključno 18. ožujka 1992. u Helsinkiju, a nakon toga u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku, do 18. rujna 1992. za države članice Gospodarske komisije za Europu, kao i za države koje imaju savjetodavni status pri Gospodarskoj komisiji za Europu, sukladno sa stavkom 8. Rezolucije br. 36 (IV.) Ekonomskog i socijalnog vijeća, od 28. ožujka 1947., te za organizacije regionalne gospodarske integracije koje sačinjavaju suverene države članice Gospodarske komisije za Europu i na koje su države članice prenijele ovlasti u svezi s pitanjima kojima se bavi ova Konvencija, uključujući i ovlasti za sklapanje ugovora u svezi s tim pitanjima.

Članak 28.

Depozitar

Glavni tajnik Ujedinjenih naroda djeluje kao depozitar ove Konvencije.

Članak 29.

Ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje i pristupanje

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju od strane država i organizacija regionalne gospodarske integracije, navedenih u članku 27.

2. Ova Konvencija otvorena je za pristupanje državama i organizacijama navedenima u članku 27.

3. Svaka organizacija navedena u članku 27. koja postane strankom ove Konvencije, a da niti jedna od njenih država članica to nije, podliježe svim obvezama iz ove Konvencije. U slučaju da jedna ili više država članica takvih organizacija postanu strankama ove Konvencije, organizacija i njene države članice donijet će odluku o svojim odgovornostima prema ispunjenju obveza iz ove Konvencije. U takvim slučajevima, organizacija i države članice neće imati pravo istodobno koristiti svoja prava po ovoj Konvenciji.

4. U svojim ispravama ratificiranja, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja, organizacije regionalne gospodarske integracije, navedene u članku 27., objavit će opseg svojih ovlasti u pogledu pitanja kojima se bavi ova Konvencija. Ove organizacije će također obavijestiti depozitara o svakoj značajnoj promjeni opsega njihovih ovlasti.

Članak 30.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu devedesetoga dana nakon što se pohrani šesnaesta isprava ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja.

2. Za potrebe stavka 1. ovoga članka, niti jedna isprava koju pohrani neka organizacija navedena u članku 27. neće se računati kao dodatna onima koje su pohranile države članice takve organizacije.

3. Za svaku državu ili organizaciju navedenu u članku 27. koja ratificira, prihvati ili odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi nakon pohranjivanja šesnaeste isprave ratifikacije, odobrenja ili

pristupanja, ova Konvencija stupa na snagu devedesetoga dana nakon što dotična država ili organizacija pohrane svoju ispravu potvrđivanja, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja.

Članak 31.

Istupanje

1. U bilo koje doba po isteku tri godine od dana stupanja ove Konvencije na snagu za neku stranku, ta stranka može istupiti iz Konvencije putem pisane obavijesti depozitaru. Svako takvo istupanje stupa na snagu devedesetoga dana po primitku obavijesti od strane depozitara.

2. Ovo istupanje neće utjecati na primjenu članka 4. na djelatnost u svezi s kojom je poslana obavijest sukladno s člankom 4., stavkom 1. ili podnijeti zahtjev za razmatranje, sukladno s člankom 4., stavkom 2.

Članak 32.

Izvorni tekstovi

Izvornik ove Konvencije, čiji su engleski, francuski i ruski tekstovi jednako vjerodostojni, pohranit će se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

U POTVRDU GORNJEGA, niže potpisani, propisno ovlašteni u tu svrhu, potpisali su ovu Konvenciju.

SASTAVLJENO u Helsinkiju, sedamnaestog ožujka tisuću devetsto devedesetdruge.

DODATAK I.

OPASNE TVARI U SVRHU USTANOVLJENJA OPASNIH DJELATNOSTI

Niže navedene količine odnose se na svaku djelatnost ili skupinu djelatnosti. Tamo gdje je u dijelu I. naveden raspon količina, granične količine su najveće količine navedene za svaki raspon. Pet godina po stupanju ove Konvencije na snagu, najniža količina iz svakog raspona postaje granična količina, ako se ne izmijeni.

Ako neka tvar ili pripravak naveden u dijelu II. također ulazi u kategoriju iz dijela I, primijenit će se granična količina iz dijela II.

Za prepoznavanje opasnih djelatnosti stranke će uzeti u obzir predvidivu mogućnost povećanja dotične opasnosti i količine opasnih tvari, te njihovu srodnost, bilo da u ovlasti jednog ili više izvršitelja.

DIO I.

Kategorije tvari i pripravaka koji nisu navedeni u dijelu II.

Kategorija	Granična količina (tona)
1 Zapaljivi plinovi ^(1a) uključujući ukapljeni naftni plin	200
2 Vrlo zapaljive tekućine ^(1b)	50 000
3 Vrlo otrovne ^(1c)	20
4 Otrovnne ^(1d)	500-200
5 Oksidirajuće ^(1e)	500-200
6 Eksplozivne ^(1f)	200-50
7 Zapaljive tekućine ^(1g) (rukovanje pod posebnim tlačnim i temperaturnim uvjetima)	200
8 Opasne po okoliš ^(1h)	200

DIO II.

Navedene tvari

Tvar	Granična količina (tona)
1 Amonijak	500
2 (a) Amonijev nitrat ⁽²⁾	2 500
(b) Amonijev nitrat u obliku mineralnog gnojiva ⁽³⁾	10 000
3 Akrlonitril	200
4 Klor	25
5 Etilen oksid	50
6 Vodikov cijanid	20
7 Vodikov fluorid	50
8 Vodikov sulfid	50
9 Sumporov (IV) oksid	250
10 Sumporov (VI) oksid	75
11 Alkili olova	50
12 Fosgen	0,75
13 Metil izocijanat	0,15

NAPOMENE

1. Indikativna mjerila.

U odsutnosti drugih prikladnih mjerila, stranke mogu primijeniti sljedeća mjerila za razvrstavanje tvari ili pripravaka iz dijela I. ovoga Dodatka:

(a) Zapaljivi plinovi:

tvari koje u plinovitom stanju pri normalnom tlaku izmiješane sa zrakom postaju zapaljive i čije vrelište je kod normalnog tlaka 20 °C ili manje;

(b) Vrlo zapaljive tekućine:

tvari koje imaju točku paljenja ispod 21 °C i čije vrelište je kod normalnog tlaka iznad 20 °C;

(c) Vrlo otrovne:

tvari čija svojstva odgovaraju onima iz tablice 1. ili tablice 2. dolje, te koje zahvaljujući svojim fizikalnim i kemijskim svojstvima mogu izazvati opasnost od industrijske nesreće.

Tablica 1.

LD ₅₀ (na usta) ⁽¹⁾ mg/kg tjelesne težine LD ₅₀ ≤ 25	LD ₅₀ (preko kože) ⁽²⁾ mg/kg tjelesne težine LD ₅₀ ≤ 50	LC ₅₀ ⁽³⁾ mg/l (udisanjem) LC ₅₀ ≤ 0,5
⁽¹⁾ LD ₅₀ na usta kod štakora ⁽²⁾ LD ₅₀ preko kože kod štakora ili kunića ⁽³⁾ LC ₅₀ udisanjem (četiri sata) kod štakora.		

Tablica 2.

Razlučna doza mg/kg tjelesne težine	< 5
tamo gdje je akutna otrovnost na usta kod životinja utvrđena primjenom postupka stalne doze.	

(d) Otrovnost:

tvari čija svojstva odgovaraju onima iz tablice 3. ili 4. te koje imaju fizikalna i kemijska svojstva koja mogu izazvati opasnost od industrijske nesreće.

Tablica 3.

LD ₅₀ (na usta) ⁽⁴⁾ mg/kg tjelesne težine 25 < LD ₅₀ ≤ 200	LD ₅₀ (preko kože) ⁽⁵⁾ mg/kg tjelesne težine 50 < LD ₅₀ ≤ 400	LC ₅₀ ⁽⁶⁾ mg/l (udisanjem) 0,5 < LC ₅₀ ≤ 2
⁽⁴⁾ LD ₅₀ na usta kod štakora ⁽⁵⁾ LD ₅₀ preko kože kod štakora ili kunića ⁽⁶⁾ LC ₅₀ udisanjem (četiri sata) kod štakora.		

Tablica 4.

Razlučna doza mg/kg tjelesne težine	= 5
tamo gdje je akutna otrovnost na usta kod životinja utvrđena primjenom postupka stalne doze.	

(e) *Oksidirajuće:*

tvari koje stvaraju izuzetno egzotermnu reakciju u dodiru sa drugim tvarima, posebice sa zapaljivima.

(f) *Eksplozive:*

tvari koje pod utjecajem plamena mogu eksplodirati ili koje su osjetljivije na udarac ili trenje nego dinitrobenzen.

(g) *Zapaljive tekućine:*

tvari kojima je točka paljenja niža od 55 °C, te koje i pod tlakom ostaju u tekućem stanju, kada stanoviti uvjeti pri nekom postupku, kao što su visoki tlak ili visoka temperatura, mogu izazvati opasnost od industrijske nesreće.

(h) *Opasne po okoliš:*

tvari koje pokazuju vrijednost akutne otrovnosti za vodeni okoliš, prema tablici 5.

Tablica 5.

LC ₅₀ ⁽⁷⁾ mg/l LC ₅₀ ≤ 10	EC ₅₀ ⁽⁸⁾ mg/l EC ₅₀ ≤ 10	IC ₅₀ ⁽⁹⁾ mg/l IC ₅₀ ≤ 10
⁽⁷⁾ LC ₅₀ ribe (96 sati) ⁽⁸⁾ EC ₅₀ daphnie (48 sati) ⁽⁹⁾ IC ₅₀ alge (72 sata)		
tamo gdje tvar nije odmah razgradiva ili gdje je log P > 3,0 (ako pokusom nije utvrđeno da je BCF < 100).		

(i) LD - smrtonosna doza

(j) LC - smrtonosna koncentracija

(k) EC - učinkovita koncentracija

(l) IC - inhibirajuća koncentracija

(m) Pow - koeficijent razdiobe oktanol/voda

(n) BCF - faktor biokoncentracije

⁽¹⁾ Ovo se odnosi na amonijev nitrat i mješavine amonijevoga nitrata kada je udio dušika porijeklom iz amonijeva nitrata > 28 % težine, te na vodene otopine amonijevoga nitrata kada je koncentracija amonijevoga nitrata > 90 % težine.

⁽²⁾ Ovo se odnosi na mineralna gnojiva od čistog amonijevog nitrata i na složena mineralna gnojiva kada je udio dušika porijeklom iz amonijevoga nitrata > 28 % težine (složeno mineralno gnojivo sadrži amonijev nitrat zajedno s fosfatom i/ili kalijem).

⁽³⁾ Sa smjesama i pripravcima koji sadrže ove tvari postupat će se na isti način i s čistim tvarima, osim ako više ne pokazuju jednaka svojstva i nisu u stanju izazvati prekogranične učinke.

DODATAK II.

Postupak istražnoga povjerenstva sukladno s člancima 4. i 5.

1. Stranka ili stranke podnositeljice zahtjeva obavijestit će tajništvo da je ona (su one) podnijela (-e) upit (-e) istražnom povjerenstvu utemeljenom sukladno s odredbama ovoga dodatka. U obavijesti treba navesti predmet upita. Tajništvo će odmah informirati sve stranke Konvencije o slanju istoga.
2. Istražno povjerenstvo sastojat će se od tri člana. Obje stranke, stranka podnositeljica zahtjeva i druga stranka u istražnom postupku, imenuju po jednoga znanstvenog, odnosno tehničkog stručnjaka, a dva na taj način imenovana stručnjaka sporazumno će odrediti trećega stručnjaka koji će biti predsjednik istražnoga povjerenstva. Ovaj potonji ne smije biti državljanin jedne od stranaka u istražnom postupku, niti on ili ona smije imati stalno boravište na teritoriju jedne od tih stranaka, ne smije biti njihov stalni zaposlenik, niti je dopušteno da se bavio tim slučajem u bilo kojem drugom svojstvu.
3. Ako predsjednik istražnoga povjerenstva ne bude imenovan u roku dva mjeseca od imenovanja drugoga stručnjaka, izvršni će tajnik Gospodarske komisije za Europu, na zahtjev bilo koje stranke, odrediti predsjednika u roku od sljedeća dva mjeseca.
4. Ako jedna od stranaka u istražnom postupku ne imenuje stručnjaka mjesec dana po primitku obavijesti od tajništva, druga stranke može obavijestiti izvršnog tajnika Gospodarske komisije za Europu, koji će odrediti predsjednika istražnoga povjerenstva u roku daljnja dva mjeseca. Nakon imenovanja, predsjednik istražnoga povjerenstva zatražit će od stranke koja nije imenovala stručnjaka da to učini u roku od mjesec dana. Ako ona to u spomenutom roku ne učini, predsjednik će o tome obavijestiti izvršnoga tajnika Gospodarske komisije za Europu, koji će obaviti to imenovanje u roku od daljnja dva mjeseca.
5. Istražno povjerenstvo će donijeti svoj pravilnik o postupku.
6. Istražno povjerenstvo može poduzeti sve prikladne mjere kako bi ispunilo svoju funkciju.
7. Stranke u istražnom postupku će olakšati rad istražnom povjerenstvu te će, služeći se svim sredstvima koja im stoje na raspolaganju:
 - (a) osigurati istražnom povjerenstvu sve relevantne dokumente, sredstva i informacije;
 - (b) omogućiti istražnom povjerenstvu, gdje je to potrebno, pozivanje svjedoka ili stručnjaka te uzimanje njihovih iskaza.
8. Stranke i stručnjaci će štiti povjerljivost svake informacije koju dobiju u povjerenju tijekom rada istražnoga povjerenstva.
9. Ako se jedna od stranaka u istražnom postupku ne pojavi pred istražnim povjerenstvom ili ne izloži svoj slučaj, druga stranka može zatražiti od istražnoga povjerenstva nastavak postupka i završetak toga posla. Odsutnost ili propust jedne stranke da izloži svoj slučaj, neće biti zapreka nastavku i dovršenju rada istražnoga povjerenstva.
10. Ako istražno povjerenstvo ne odluči drugačije zbog posebnih okolnosti slučaja, troškove istražnoga povjerenstva, uključujući naknade njegovim članovima, snosit će u jednakim dijelovima stranke u istražnom postupku. Istražno povjerenstvo će bilježiti sve svoje troškove i o tome podnijeti konačno izvješće strankama.
11. Svaka stranka koja je zainteresirana za stvarnu prirodu predmeta u istražnom postupku, te na koju može utjecati mišljenje o predmetu, može se umiješati u postupak uz suglasnost istražnoga povjerenstva.

12. Odluke istražnoga povjerenstva o proceduralnim pitanjima donose se većinom glasova članova komisije. Konačno mišljenje istražnoga povjerenstva odražavat će mišljenje većine njegovih članova, a sadržavat će i svako drugačije mišljenje.
 13. Istražno povjerenstvo će dostaviti svoje konačno mišljenje u roku dva mjeseca od svoga utemeljenja, osim ako ne bude smatralo potrebnim produžiti taj rok za razdoblje koje neće trajati duže od dva mjeseca.
 14. Konačno mišljenje istražnoga povjerenstva zasnivat će se na prihvaćenim znanstvenim načelima. Istražno povjerenstvo će konačno mišljenje dostaviti strankama u istražnom postupku i tajništvu.
-

DODATAK III.

POSTUPCI SUKLADNO S ČLANKOM 4.

1. Stranka porijekla može zatražiti konzultacije s drugom strankom sukladno sa stavcima 2. do 5. ovoga Dodatka, kako bi se utvrdilo je li ta stranka pogođena.
2. Kod predložene ili postojeće opasne djelatnosti, stranka porijekla će, kako bi osigurala odgovarajuće i djelotvorne konzultacije, na odgovarajućim razinama obavijestiti stranku za koju smatra da bi mogla biti pogođena stranka i to što je moguće ranije, a najkasnije pri informiranju vlastite javnosti o predloženoj ili postojećoj djelatnosti. Kod postojećih opasnih djelatnosti, takvu obavijest treba dostaviti najkasnije dvije godine po stupanju ove Konvencije na snagu za stranku porijekla.
3. Obavijestit će, *inter alia*, sadržavati:
 - (a) informaciju o opasnoj djelatnosti, uključujući svaku raspoloživu informaciju ili izvješće o mogućim prekograničnim učincima u slučaju industrijske nesreće, kao što je informacija koja se dostavlja sukladno sa člankom 6.;
 - (b) navođenje razumnog vremena u kojem se traži odgovor prema stavku 4. ovoga Dodatka, uzimajući u obzir prirodu djelatnosti;

i može uključivati informaciju utvrđenu u stavku 6. ovoga Dodatka.
4. Stranke koje dobiju obavijest odgovorit će stranci porijekla u roku utvrđenom u obavijesti potvrđujući primitak obavijesti i navodeći namjeravaju li sudjelovati u konzultacijama.
5. Ako se obaviještena stranka izjasni da ne namjerava sudjelovati u konzultacijama ili ako ne odgovori u roku utvrđenom u obavijesti, neće se primjenjivati odredbe koje sadrže sljedeći stavci ovoga Dodatka. U tim okolnostima, ne utječe se unaprijed na pravo stranke porijekla glede utvrđivanja potrebe provođenja procjene i raščlambe, na temelju njezinoga nacionalnog prava i prakse.
6. Po primitku odgovora od obaviještene stranke, u kojem se navodi njezina želja za sudjelovanjem u konzultacijama, stranka porijekla će, ako to već nije učinila, uputiti obaviještenoj stranci:
 - (a) odgovarajuću informaciju u svezi s rokom za provođenje raščlambe, te rokovima za dostavljanje primjedbi;
 - (b) odgovarajuću informaciju o opasnoj djelatnosti i njenim prekograničnim učincima u slučaju industrijske nesreće;
 - (c) mogućnost sudjelovanja u ocjeni dostavljene informacije ili nekog izvješća koje pokazuje moguće prekogranične učinke.
7. Pogođena stranka će, na zahtjev stranke porijekla, dostaviti ovoj drugoj informaciju koja se objektivno može dobiti, a odnosi se na područje pod jurisdikcijom pogođene stranke, koje može biti pogođeno, ako je takva informacija neophodna za pripremu procjene, raščlambe i mjera. Informacija će biti dostavljena žurno, te ako je moguće, preko zajedničkog tijela, gdje takvo postoji.
8. Stranka porijekla će izravno, kad je to moguće, ili preko zajedničkoga tijela, gdje takvo postoji, dostaviti pogođenoj stranci dokumentaciju o raščlambi i ocjeni, kako je opisano u Dodatku V., stavcima 1. i 2.
9. Zainteresirane stranke će informirati javnost na područjima koja objektivno mogu biti pogođena opasnom djelatnošću i organizirati dostavu dokumenata o raščlambi i ocjeni njoj i tijelima vlasti na odgovarajućem području.

Stranke će im osigurati mogućnost davanja primjedbi ili prigovora na opasne djelatnosti, te će organizirati da se njihova mišljenja u razumnom roku dostave ovlaštenim tijelima stranke porijekla ili izravno tom tijelu, odnosno, gdje je to prikladno, preko stranke porijekla.

10. Stranka porijekla će, po izradi dokumentacije o raščlambi i ocjeni, bez odlaganja započeti konzultacije s pogođenom strankom, koje će se, *inter alia*, odnositi i na opasne djelatnosti u slučaju industrijske nesreće, te na mjere za smanjivanje ili uklanjanje posljedica istoga. Konzultacije se mogu odnositi na:

- (a) moguće alternative opasnim djelatnostima, uključujući alternativu bez akcije, te moguće mjere za ublažavanje prekograničnih učinaka na trošak stranke porijekla;
- (b) ostale oblike moguće međusobne pomoći u smanjenju prekograničnih učinaka;
- (c) bilo koja druga odgovarajuća pitanja.

Na početku tih konzultacija zainteresirane stranke će se dogovoriti o razumnom vremenskom okviru za trajanje konzultacija. Sve konzultacije mogu se odvijati preko odgovarajućeg zajedničkog tijela, gdje takvo postoji.

11. Zainteresirane stranke će osigurati dužnu pozornost raščlambi i ocjeni, kao i primjedbama primljenima sukladno sa stavkom 9. ovoga članka, te ishodu konzultacija navedenih u stavku 10. ovoga Dodatka.
12. Stranka porijekla će pogođenu stranku obavijestiti o svakoj odluci o djelatnosti, zajedno s razlozima i motivima na kojima se temelji.
13. Ako zainteresirana stranka dobije dodatnu i relevantnu informaciju koja se odnosi na prekogranične učinke neke opasne djelatnosti, a koja nije bila dostupna u vrijeme kada su održane konzultacije u svezi sa tom djelatnošću, ta će stranka odmah informirati drugu zainteresiranu stranku ili stranke. Ako to jedna od zainteresiranih stranaka zatraži, održat će se nove konzultacije.
-

DODATAK IV.

MJERE SPRJEČAVANJA SUKLADNO S ČLANKOM 6.

Sljedeće mjere mogu poduzeti, ovisno o nacionalnom zakonodavstvu i praksi, stranke, ovlaštena tijela i operateri ili se mogu poduzeti zajedničkim naporima:

1. postavljanje općih ili posebnih sigurnosnih ciljeva;
 2. prihvaćanje zakonodavnih odredbi ili smjernica koje se odnose na sigurnosne mjere i sigurnosne norme;
 3. utvrđivanje onih opasnih djelatnosti koje zahtijevaju posebne mjere sprječavanja koje mogu obuhvaćati sustav izdavanja dozvola ili ovlaštenja;
 4. ocjenu raščlambi rizika ili studija o sigurnosti opasnih djelatnosti i plana djelovanja za provođenje potrebnih mjera;
 5. pružanje informacija ovlaštenim tijelima, koje su potrebne za utvrđivanje rizika;
 6. primjenjivanje najprikladnije tehnologije za sprječavanje industrijskih nesreća i zaštiti ljudi i okoliša;
 7. provođenje prikladne poduke i vježbi, za sve osobe uključene u opasne djelatnosti na licu mjesta, kako pod uobičajenim tako i pod neuobičajenim uvjetima, kako bi se spriječile industrijske nesreće;
 8. uspostavljanje unutrašnjih sustava upravljanja i prakse namijenjene djelotvornom provođenju i održavanju sigurnosnih propisa;
 9. praćenje i nezavisno ocjenjivanje opasnih djelatnosti, te provođenje inspekcijskoga nadzora.
-

DODATAK V.

RAŠČLAMBA I OCJENA

1. Raščlambu i ocjenu opasne djelatnosti treba provoditi u opsegu i dubini koja se mijenja ovisno o svrsi s kojom se provode.
2. Za potrebe dotičnih članaka, sljedeća tablica prikazuje sadržaje koje treba uzeti u obzir pri raščlambi i ocjeni u navedene svrhe:

Svrha raščlambe	Pitanja koja treba uzeti u obzir
Planiranje za neželjene događaje iz članka 8.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Količine i svojstva opasnih tvari na licu mjesta; 2. kratki opisni scenarij tipičnog uzorka industrijske nesreće koja može proizići iz opasne djelatnosti, uključujući navođenje vjerojatnosti svakog od njih; 3. za svaki scenarij: <ol style="list-style-type: none"> (a) približna količina ispuštanja; (b) raspon i težina nastalih posljedica, kako za ljude tako i za okoliš, pod povoljnim i nepovoljnim uvjetima, uključujući opseg nastalih opasnih zona; (c) vremenski rok u kojem se iz početnoga događaja može razviti industrijska nesreća; (d) svaki korak koji se može poduzeti za smanjenje vjerojatnosti proširenja; 4. broj i rasprostranjenost stanovništva u okolini, uključujući svaku veću koncentraciju ljudi koja bi mogla biti u zoni opasnosti; 5. starost, pokretljivost i osjetljivost toga stanovništva.
Donošenje odluka na licu mjesta, prema članku 7.	<p>Dodatno u svezi s gornjim točkama 1. do 5.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. ozbiljnost štete nanesene ljudima i okolišu u ovisnosti od prirode i okolnosti ispuštanja; 7. udaljenost od lokacije opasne djelatnosti na kojoj, u slučaju industrijske nesreće, realno može doći do štetnih posljedica po ljude i okoliš; 8. ista informacija, ne samo za sadašnju situaciju, nego i za planirani ili realno predvidivi razvoj događaja.
Informiranja javnosti prema članku 9.	<p>Dodatno u svezi s gornjim točkama 1. do 4.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 9. ljudi koji mogu biti zahvaćeni industrijskom nesrećom.

Svrha raščlambе	Pitanja koja treba uzeti u obzir
Mjere sprječavanja prema članku 6.	<p data-bbox="730 293 1356 398">Dodatno u svezi s gornjim točkama 4. do 9., za mjere sprječavanja potrebne su detaljnije verzije opisa i procjena navedenih u točkama 1. do 3. Osim tih opisa i procjena, također treba pokriti sljedeća pitanja:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="730 432 1241 461">10. uvjete i količine opasnih tvari s kojima se rukuje; <li data-bbox="730 495 1356 568">11. popis scenarija za vrste industrijskih nesreća s ozbiljnim učincima, uključujući i primjere iz potpunoga raspona veličine događaja i mogućnosti učinaka od obližnjih djelatnosti; <li data-bbox="730 602 1356 654">12. za svaki scenarij, opis događaja koji mogu izazvati industrijsku nesreću i korake pomoću kojih se može proširiti; <li data-bbox="730 687 1356 739">13. procjenu, barem općenitu, vjerojatnosti svakoga koraka koji se može dogoditi, uzimajući u obzir mjere iz 14.; <li data-bbox="730 772 1356 846">14. opis mjera sprječavanja u svezi s opremom i s postupcima namijenjenima smanjenju vjerojatnosti događanja nekog koraka; <li data-bbox="730 880 1356 1037">15. procjena posljedica koje bi mogle nastati odstupanjem od uobičajenih radnih uvjeta i slijedom toga organiziranje sigurnog obustavljanja opasne djelatnosti ili bilo kojega njenog dijela u slučaju neželjenoga događaja, te procjena potrebe za podukom osoblja, kako bi se osiguralo rano prepoznavanje potencijalno ozbiljnih odstupanja te poduzimanje odgovarajućih djelatnosti; <li data-bbox="730 1070 1356 1176">16. procjena opsega do kojega promjene, popravci i održavanje kod opasnih djelatnosti mogu predstavljati rizik za nadzorne mjere, te kao posljedica toga, mjere kojima se osigurava održavanje nadzora.

DODATAK VI.

ODLUČIVANJE O LOKACIJI SUKLADNO S ČLANKOM 7.

Niže su navedena pitanja koja treba razmotriti sukladno s člankom 7.:

1. rezultati raščlambe i ocjene rizika, uključujući ocjenu fizičkih značajki područja u kojem se planira opasna djelatnost, sukladno s Dodatkom V;
2. ishod konzultacija i procesa sudjelovanja javnosti;
3. raščlamba povećanja ili smanjenja rizika izazvanog nekim razvojem događaja na području pogođene stranke, u odnosu na neku postojeću opasnu djelatnost na području stranke porijekla;
4. procjena rizika po okoliš, uključujući posljedice prekograničnih učinaka;
5. procjena novih opasnih djelatnosti koje bi mogle biti izvor rizika;
6. razmatranje lokacije za nove i značajnih izmjena na postojećim opasnim djelatnostima na sigurnoj udaljenosti od postojećih središta naseljenosti, kao i uspostavljanje sigurnosnih područja oko opasnih djelatnosti; na takvim područjima treba temeljito ispitati događanja koja mogu povećati rizik za stanovništvo ili na bilo koji drugi način pojačati ozbiljnost rizika.

DODATAK VII.

MJERE PRIPRAVNOSTI NA NEŽELJENE DOGAĐAJE SUKLADNO S ČLANKOM 8.

1. Svi planovi intervencija, kako na licu mjesta, tako i u okolici, trebaju biti usuglašeni, kako bi se osigurao sveobuhvatan i djelotvoran odgovor na industrijske nesreće.
2. Planovi intervencija trebaju obuhvaćati djelatnosti koje su potrebne da bi se lokalizirali neželjeni događaji, te da bi se njihovi prekogranični učinci spriječili ili sveli na najmanju mjeru. Oni također trebaju obuhvaćati mjere za upozoravanje ljudi i, gdje je to potrebno, mjere za njihovu evakuaciju, ostale djelatnosti zaštite ili spašavanja, te zdravstvene usluge.
3. Planovi intervencija trebaju cjelokupnom osoblju na licu mjesta, ljudima u okolici koji bi mogli biti zahvaćeni i spasilačkim ekipama, pružiti pojedinosti o tehničkim i organizacijskim postupcima koji su prikladni kao odgovaranje u slučaju industrijske nesreće koja može imati prekogranične učinke, te da bi se spriječile ili svele na najmanju moguću mjeru posljedice po ljude i okoliš, kako na licu mjesta tako i u okolici.
4. Primjeri pitanja obuhvaćenih planovima intervencija na licu mjesta uključuju:
 - (a) uloge u organiziranju i odgovornosti na licu mjesta za postupanje u slučaju neželjenoga događaja;
 - (b) opis djelatnosti koje treba poduzeti u slučaju industrijske nesreće ili neposredne opasnosti od nje, kako bi se stanje ili događaj mogli nadzirati, odnosno podatke o tome gdje se takav opis može naći;
 - (c) opis raspoložive opreme i sredstava;
 - (d) mjere kojima se tijelima javne vlasti, odgovornima za reagiranje u slučaju neželjenoga događaja u okolici, pravovremeno daje upozorenje na industrijsku nesreću, uključujući vrstu informacije koja treba biti obuhvaćena prvim upozorenjem, te mjere za davanje detaljnih informacija kada one postanu dostupne.
 - (e) organiziranje poduke osoblja za dužnosti koje će vjerojatno obavljati.
5. Primjeri pitanja obuhvaćenih planovima intervencija u okolici uključuju:
 - (a) uloge u organiziranju i odgovornosti u okolici za postupanje u slučaju neželjenoga događaja, uključujući način ostvarenja uklapanja u planove za stanja na licu mjesta;
 - (b) metode i postupke u radu interventnoga i medicinskog osoblja;
 - (c) metode za brzo određivanje pogođenoga područja;
 - (d) mjere kojima se osigurava žurno obavješćivanje pogođenih ili potencijalno pogođenih stranaka o industrijskoj nesreći i stalno održavanje te veze;
 - (e) utvrđivanje resursa potrebnih za provođenje plana i organizaciju djelovanja;
 - (f) mjere za pružanje informacija javnosti, uključujući, gdje je to potrebno, mjere za potkrjepljivanje i ponavljanje informacija danih javnosti, sukladno s člankom 9.;
 - (g) organiziranje poduke i vježbi.
6. Planovi intervencija mogu obuhvaćati mjere za: postupanje, skupljanje, čišćenje, uskladištenje, uklanjanje i sigurno odlaganje opasnih tvari i onečišćenoga materijala, te obnovu.

DODATAK VIII.

INFORMIRANJE JAVNOSTI SUKLADNO S ČLANKOM 9.

1. Ime tvrtke, adresa opasne djelatnosti i naziv funkcije koju obavlja osoba koja daje informaciju.
 2. Jednostavan opis opasne djelatnosti, uključujući rizike.
 3. Uobičajeni naziv ili općeniti naziv ili općenita klasifikacija opasnosti za tvari i pripravke prisutne kod opasne djelatnosti, uz navođenje njihovih temeljnih opasnih svojstava.
 4. Općenita informacija koja proizlazi iz procjene utjecaja na okoliš, ako je dostupna i s tim u svezi.
 5. Općenita informacija koja se odnosi na prirodu industrijske nesreće koja bi mogla proizići iz neke opasne djelatnosti, uključujući moguće posljedice po stanovništvo i okoliš.
 6. Odgovarajuća informacija o tome kako upozoriti i dalje informirati pogođeno stanovništvo u slučaju industrijske nesreće.
 7. Odgovarajuća informacija o koracima koje treba poduzeti pogođeno stanovništvo i o ponašanju u slučaju industrijske nesreće.
 8. Odgovarajuća informacija o mjerama organiziranima u svezi s opasnom djelatnošću, uključujući vezu s interventnim središtima, kako bi se reagiralo na industrijske nesreće, smanjilo ozbiljnost industrijskih nesreća i ublažili njihovi učinci;
 9. Općenita informacija o planu intervencija u okolici, kojeg je izradilo interventno središte, radi borbe protiv posljedica u okolici, uključujući prekogranične učinke industrijske nesreće.
 10. Općenita informacija o posebnim zahtjevima i uvjetima kojima podliježe neka opasna djelatnost sukladno relevantnim nacionalnim propisima i/ili administrativnim odredbama, uključujući postupke izdavanja dozvola ili ovlaštenja.
 11. Pojediniosti o tome gdje se mogu dobiti ostale relevantne informacije.
-

DODATAK IX.

SUSTAVI OBAVJEŠĆIVANJA O INDUSTRIJSKOJ NESREĆI SUKLADNO S ČLANKOM 10.

1. Sustavi obavješćivanja o industrijskoj nesreći trebaju omogućiti najbrži mogući prijenos podataka i prognoza prema prethodno utvrđenim kodovima, primjenjujući uskladive sustave prijenosa i obrade podataka za slanje upozorenja na neželjene događaje i odgovor na iste, te za mjere kojima se svode na najmanju moguću mjeru i zaustavljaju prekogranični učinci, uzimajući u obzir različite potrebe na različitim razinama.
 2. Obavješćivanje o industrijskim nesrećama treba obuhvaćati sljedeće:
 - (a) vrstu i veličinu industrijske nesreće, opasnih tvari koje su uključene (ako su poznate) i ozbiljnost mogućih učinaka;
 - (b) vrijeme događanja i točno mjesto nesreće;
 - (c) svaku drugu raspoloživu informaciju potrebnu za djelotvorno reagiranje na industrijsku nesreću.
 3. Obavijest o industrijskoj nesreći treba dopunjavati u odgovarajućim razmacima ili, kad god je to potrebno, daljnjim informacijama u svezi s razvojem situacije koja se odnosi na prekogranične učinke.
 4. Potrebno je obavljati redovna testiranja i ispitivanja djelotvornosti sustava obavješćivanja o industrijskoj nesreći, uključujući redovnu poduku uključenog osoblja. Tamo gdje je to moguće, ova testiranja, ispitivanja i poduku treba obavljati zajedno.
-

DODATAK X.

MEĐUSOBNA POMOĆ SUKLADNO S ČLANKOM 12.

1. Stranka koja traži pomoć odgovorna je za davanje općih uputa, za nadzor, koordinaciju i nadgledanje pomoći. Osoblje uključeno u pružanje pomoći postupat će sukladno s relevantnim zakonima stranke koja traži pomoć. Odgovarajuća tijela stranke koja traži pomoć trebaju surađivati s tijelima koja, sukladno s člankom 17., stranka koja pruža pomoć, zaduži za neposredan operativni nadzor nad osobljem i opremom koju daje stranka koja pruža pomoć.
2. Stranka koja traži pomoć će, u okviru svojih mogućnosti, osigurati lokalna sredstva i usluge za primjereno i djelotvorno pružanje pomoći, te zaštitu osoblja, opreme i materijala koji je u tu svrhu dopremila, ili dala da se dopremi, na njezin teritorij stranka koja pruža pomoć.
3. Ako se zainteresirane stranke nisu drugačije dogovorile, pomoć će se pružiti na teret stranke koja traži pomoć. Stranka koja pruža pomoć može se u svako doba u cijelosti ili djelomično odreći prava na naknadu troškova.
4. Stranka koja traži pomoć uložiti će sve svoje napore da stranci koja pruža pomoć i osobama koje djeluju u njezino ime osigura povlastice, imunitet ili sredstva neophodna za brzo provođenje svih djelatnosti na pružanju pomoći. Od stranke koja traži pomoć neće se tražiti primjena ove odredbe na svoje državljane ili stalne stanovnike niti osiguranje gore navedenih povlastica i imuniteta.
5. Svaka će stranka, na zahtjev stranke koja traži ili stranke koja pruža pomoć, nastojati omogućiti prolaz preko svojeg teritorija uredno prijavljenom osoblju, opremi i imovini, uključenima u pružanje pomoći, prema i od stranke koja traži pomoć.
6. Stranka koja traži pomoć omogućit će ulazak, boravak i odlazak sa svog državnog teritorija svim uredno prijavljenim osobama, opremi i imovini uključenima u pružanje pomoći.
7. S obzirom na radnje koje proizlaze izravno iz pružene pomoći, stranka koja traži pomoć će, u slučaju smrti ili povrede osoba, oštećenja ili gubitka imovine i oštećenja okoliša, izazvanog na njezinom teritoriju tijekom pružanja tražene pomoći, štiti od povreda i naknaditi štetu stranci koja pruža pomoć ili osobama koje djeluju u njezino ime, te dati obeštećenje za smrt ili pretrpljenu povredu i za gubitak ili oštećenje opreme ili druge imovine uključene u pružanje pomoći. Stranka koja traži pomoć snosi odgovornost za zahtjeve za naknadu štete koje podnese neka treća stranka protiv stranke koja pruža pomoć ili osoba koje djeluju u njezino ime.
8. Zainteresirane stranke tijesno će surađivati kako bi omogućile rješavanje sudskih postupaka i zahtjeva koji bi mogli proizići iz radnji pružanja pomoći.
9. Svaka stranka može zatražiti medicinsku pomoć ili privremeni premještaj osoba zahvaćenih nesrećom, na teritorij druge stranke.
10. Pogođena stranka ili stranka koja traži pomoć može u svako doba, nakon odgovarajućih konzultacija i obavještenja, zatražiti prekid pružanja pomoći koju je dobila ili joj je osigurana po ovoj Konvenciji. Kad se takav zahtjev uputi, zainteresirane stranke posavjetovat će se radi dogoaranja prikladnoga načina prekida pružanja pomoći.

DODATAK XI.

RAZMJENA INFORMACIJA SUKLADNO S ČLANKOM 15.

Informacije trebaju obuhvaćati sljedeće sastavnice koje također mogu biti predmetom mnogostrane i dvostrane suradnje:

- (a) zakonodavne i administrativne mjere, politiku, ciljeve i prioritete u sprječavanju, pripravnosti i odgovoru, znanstvene djelatnosti i tehničke mjere za smanjenje rizika od industrijskih nesreća izazvanih opasnim djelatnostima, uključujući ublažavanje prekograničnih učinaka;
 - (b) mjere i planove intervencija na primjerenom razini koji utječu na druge stranke;
 - (c) programe praćenja, planiranja, istraživanja i razvoja, uključujući njihovu provedbu i nadzor;
 - (d) mjere koje se poduzimaju u svezi sa sprječavanjem, pripravnosti i odgovaranjem na industrijske nesreće;
 - (e) iskustvo s industrijskim nesrećama i suradnju pri odgovaranju na industrijske nesreće s prekograničnim učincima;
 - (f) razvoj i primjenu najboljih dostupnih tehnologija za poboljšanu zaštitu okoliša i sigurnosti;
 - (g) pripravnost i odgovor na neželjene događaje;
 - (h) metode koje se koriste u predviđanju rizika, uključujući mjerila za praćenje i procjenu prekograničnih učinaka.
-

DODATAK XII.

ZADACI KOD PRUŽANJA MEĐUSOBNE POMOĆI SUKLADNO S ČLANKOM 18., STAVKOM 4.**1. Skupljanje i odašiljanje informacija i podataka**

- a) uspostava i rad sustava obavješćivanja o industrijskim nesrećama, koji pruža informacije o industrijskim nesrećama i stručnjacima, kako bi se stručnjaci što je brže moguće uključili u pružanje pomoći;
- (b) uspostava i rad banke podataka za prijam, obradu i odašiljanje potrebnih informacija o industrijskim nesrećama, uključujući njihove učinke, a također i o primijenjenim mjerama i njihovoj djelotvornosti;
- (c) izrada i vođenje popisa opasnih tvari, uključujući njihova relevantna svojstva, te informacija o načinu postupanja s njima u slučaju industrijske nesreće;
- (d) sastavljanje i vođenje registra stručnjaka koji mogu pružati savjetodavnu i druge vrste pomoći u svezi s mjerama sprječavanja, pripravnosti i odgovaranja, uključujući mjere obnove;
- (e) vođenje popisa opasnih djelatnosti;
- (f) izrada i vođenje popisa opasnih tvari na koje se odnose odredbe iz Dodatka I., dio I.

2. Istraživanje, poučavanje i metodologije

- (a) razvoj i izrada modela utemeljenih na iskustvima iz industrijskih nesreća, te scenarija za mjere sprječavanja, pripravnosti i odgovaranja;
- (b) promicanje obrazovanja i poduke, organiziranje međunarodnih simpozija i promicanje suradnje u istraživanju i razvoju.

3. Tehnička pomoć

- (a) obavljanje savjetodavnih funkcija s ciljem jačanja sposobnosti primjene mjera sprječavanja, pripravnosti i odgovora;
- (b) na zahtjev stranke, obavljanje inspekcije njezinih opasnih djelatnosti i pružanje pomoći u organiziranju državnih inspekcijskih tijela, sukladno sa zahtjevima ove Konvencije.

4. Pomoć u slučaju neželjenoga događaja

Na zahtjev neke stranke, pružanje pomoći tako da se, *inter alia*, pošalju stručnjaci na mjesto industrijske nesreće kojoj će pružiti savjetodavnu i ostale vrste pomoći u odgovaranju na industrijsku nesreću.

DODATAK XIII.

ARBITRAŽA

1. Stranka ili stranke tražiteljice izvijestit će tajništvo kako su se stranke složile glede upućivanja spora na arbitražu, sukladno s člankom 21., stavkom 2. ove Konvencije. U obavijesti će se navesti predmet arbitraže i obuhvatiti posebice članke ove Konvencije, čije tumačenje ili primjena je sporno. Tajništvo će zaprimljenu obavijest prosljediti svim strankama ove Konvencije.
2. Arbitražni sud će se sastojati od tri člana. Stranka ili stranke tražiteljice i druga stranka ili stranke u sporu, imenovat će arbitražnog suca, a dva na taj način imenovana arbitražna suca će sporazumno odrediti trećeg arbitražnog suca, koji će biti predsjednik arbitražnog suda. Ovaj potonji ne smije biti državljanin jedne od stranaka u sporu, niti on ili ona smije imati stalno boravište na teritoriju jedne od tih stranaka, ne smije biti njihov zaposlenik, niti je dopušteno da se bavio tim slučajem u bilo kojem drugom svojstvu.
3. Ako se u roku od dva mjeseca po imenovanju drugog arbitražnog suca ne odredi predsjednik arbitražnog suda, izvršni tajnik Gospodarske komisije za Europu će, na zahtjev bilo koje stranke u sporu, odrediti predsjednika, u roku daljnja dva mjeseca.
4. Ako neka od stranaka u sporu ne imenuje arbitražnog suca u roku od dva mjeseca po primitku zahtjeva, druga stranka može o tome izvijestiti izvršnog tajnika Gospodarske komisije za Europu, koji će odrediti predsjednika arbitražnog suda, u roku daljnja dva mjeseca. Pošto bude određen, predsjednik arbitražnog suda će od stranke koja nije imenovala arbitražnog suca, zatražiti da to učini u roku od dva mjeseca. Ako ona to u spomenutom roku ne učini, predsjednik će obavijestiti izvršnog tajnika Gospodarske komisije za Europu, koji će obaviti imenovanje u roku daljnja dva mjeseca.
5. Arbitražni sud donijet će svoju odluku sukladno s međunarodnim pravom i odredbama ove Konvencije.
6. Svaki arbitražni sud utemeljen prema ovdje navedenim odredbama sastavit će pravilnik o radu.
7. Odluke arbitražnog suda, kako o postupku tako i o predmetu, donose se većinom glasova njegovih članova.
8. Sud može poduzeti sve prikladne mjere za utvrđivanje činjenica.
9. Stranke u sporu omogućit će rad arbitražnom sudu, a posebno će, koristeći sva raspoloživa sredstva:
 - (a) osigurati sudu sve relevantne dokumente, sredstva i informacije;
 - (b) omogućiti sudu, gdje je to potrebno, pozivanje svjedoka ili stručnjaka, te uzimanje njihovih iskaza.
10. Stranke u sporu i arbitražni suci štitić će povjerljivost svake informacije koje dobiju u povjerenju, tijekom postupka arbitražnog suda.
11. Arbitražni sud može, na zahtjev jedne od stranaka, preporučiti privremene mjere zaštite.
12. Ako se jedna od stranaka ne pojavi pred arbitražnim sudom ili propusti braniti svoj slučaj, druga stranka može zatražiti od suda da nastavi postupak i donese konačnu odluku. Odsutnost stranke ili propust neke stranke da brani svoj slučaj neće biti prepreka za provođenje postupka.
13. Arbitražni sud može saslušati i odrediti se prema protuzahtjevima koji proizlaze izravno iz predmeta spora.

14. Ako arbitražni sud ne odluči drugačije zbog posebnih okolnosti slučaja, troškove suda, uključujući naknadu njegovim članovima, snosit će u jednakim dijelovima stranke u sporu. Sud će bilježiti sve svoje troškove i o tome podnijeti konačno izvješće strankama u sporu.
 15. Svaka stranka ove Konvencije koja ima interes za predmet spora i na koju može utjecati odluka u tom slučaju, može se umiješati u postupak, uz pristanak suda.
 16. Arbitražni sud donijet će svoju odluku u roku pet mjeseci do dana svoga utemeljenja, osim ako bude smatrao potrebnim produljiti taj rok za razdoblje koje neće trajati dulje od pet mjeseci.
 17. Odluka arbitražnog suda mora biti obrazložena. Odluka je konačna i obvezujuća za sve stranke u sporu. Arbitražni sud dostavlja svoju odluku strankama u sporu i tajništvu. Tajništvo će proslijediti primljenu informaciju svim strankama ove Konvencije.
 18. Svaki spor koji bi mogao nastati među strankama, a odnosi se na tumačenje ili izvršenje odluke, bilo koja stranka može uputiti arbitražnom sudu koji je odluku donio ili, ako ga ovaj potonji ne može obraditi, nekom drugom sudu koji će biti uspostavljen u tu svrhu, na isti način kao i prvi.
-